

Celdoni Fonoll
L'any de la
maltempsada
[Dietari 2020]

L'ANY DE LA MALTEMPSADA
[Dietari 2020]

CELDONI FONOLL

Col·lecció El Tinter - 163

L'ANY DE LA MALTEMPSADA [Dietari 2020]

CELDONI FONOLL

Pròleg de Florenci Crivillé

■ Cossetània

Primera edició: octubre del 2021

© Celdoni Fonoll
© Pròleg, Florenci Crivillé

Disseny de la coberta: Georgina Solé
Fotografia de la coberta: Isaac Fonoll

© de l'edició:
9 Grup Editorial
Cossetània Edicions
Carrer de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
cossetania@cossetania.com • www.cossetania.com

Disseny i composició: 3 x Tres

Impressió: Romanyà Valls, SA

ISBN: 978-84-1356-080-9

DL T 692-2021

*Que la maltempsada
guilli aviat
i brosti l'albada
d'un temps renovat!*

C. F.,
Maleïda Covid

EL TRAÇ FUGAÇ DEL DISCÓRRER DELS JORNS (A GUISA DE PRÒLEG)

Si cap mèrit m'assisteix i m'ha dut a confegir unes notes que em demanà en Celdoni per acompanyar aquest llibre, és que sóc seguidor del seu benfer de sempre i que portem més de set lustres relacionant-nos. A banda d'això, he llegit cadascun dels anteriors dietaris que té escrits i els hem comentat plegats, per part meva atret per la força expressiva i l'alt grau de síntesi que contenen.

Sé per pròpia experiència el rigor i la dedicació que requereixen observar, recollir i sintetitzar el relat proper d'allò que ens envolta. Des de fa gairebé seixanta anys prenc apunts diaris, que he anat guardant en successius quaderns. M'hi obligo com un exercici de constància, de discerniment i de voluntat i ho considero una mena d'aportació individual —útil o fútil— per preservar la memòria particular i plural. Aprecio, doncs, amb coneixement de causa, que l'amic Fonoll, servint-se de l'esmolada agudesia ingènita, vagi publicant obra que reuneix retalls quotidians que ens interpel·len i ens afecten.

Amb el present, són sis els memoràndums que ha editat. El títol, *L'any de la maltempsada*, ja palesa que el 2020 quedarà marcat per la irrupció i les conseqüències de la pandèmia que ens va arribar i que encara roman activa. L'inexorable decurs del temps, enmig de les inquietuds, els desenganys i les il·lusions de cada dia, es capgirà de sobte quan ens veiérem envaïts per un virus letal. I aviat ens vam adonar que costaria fer front a tan espaordidora plaga, inconeguda, devastadora, implacable. Contemplàrem, atribolats, com tot es descontrolava i apareixien una sèrie de tràngols imprevistos que ens duïen a una crisi econòmica, comunitària i mental: alarma a tot el planeta, implantació

de mesures dràstiques, confinaments, mascaretes; l'angoixant incertesa i la paüra instal·lades pertot, les notícies contradictòries... I la mort, temuda i omnipresent.

El mateix 2020, comptant amb el valuós concurs de la seva inseparable i insuperable companya Lloï, sortia a llum el poemari *Maleïda Covid [Versos en temps de virus]*, redactat entre el 19 de març i el 27 d'abril, quan, closos a casa, intentàvem aturar o eludir un mal que ja s'estenia arreu i agafava embranzida.

Continuant el procedir dels cinc primers reculls, l'autor no es perd en enfarfec ni en retòriques buides; alterna la captació atenta del transcórrer dels dies en el moment complex que vivim, amb precises definicions, un documentat aplegament de referències de premsa, la percepció de la natura, intercanvis de textos, esments a les arrels familiars i a la seva Anoia natal... i hi afegeix encertats criteris. Preocupat pel futur de l'idioma: en desús, menystingut, sota setge i amenaça, tractat barroerament per certs ineptes professionals de la comunicació, ens adverteix del manifest perill de retrocés i desaparició. En ocasions forja brillants i enginyosos jocs de mots, reveladors del singular do ludolingüístic que posseeix. Quan hi escau, transcriu qualche poema propi o dels que havia musicat o recitava. I de creats a propòsit, sovint entorn d'alguna esdevinença, de vegades —emparant-se en un tal Llengu—, arrauxats o mordaços (però amb el punt just d'equilibri), que apropen i fixen instants fugissers. Cal agrair els aclariments que fa si un vocable resulta enrevessat o poc usual. Val a dir que, de tant en tant, hi trobem inserides unes interessantíssimes i oportunes espurnes de lèxic, fornides pel reconegut filòleg Jordi Badia.

En Fonoll interacciona a través de correus electrònics i de la denominada xarxa social digital. A voltes replica entusiasta, a voltes dóna mostres d'un notable sentit de l'humor o, si convé, d'aplom i contundència. Entre d'altres temes, recorda amics i personatges traspassats, ens menciona les concentracions cívi-ques a les quals solen acudir amb la Lloï, reporta les transformacions meteorològiques i estacionals o les plàcides passejades pel parc Güell contemplant els cicles vitals dels ocells, les bestioles, les plantes... i el transitar dels visitants. Alhora, evoca i

remarca dates assenyalades. Són puntuals anotacions, testimoniatges que conformen un atractiu i divers mosaic memorístic.

El volum —també lliurat a les acurades edicions de Cossetània— ens fa partícips de retalls de vida viscuda que, sotmesos a la mirada amatent d'en Celdoni, assoleixen un caire innovador i lúcid. Emprant el llenguatge directe que el caracteritza al·ludeix a inquisidors i demagogs que ens voldrien, en paraules de Josep Carner, “doll que som, un escorrim”. Format i informat, amb sòlides conviccions, evidencia l'agemoliment, els caragirats, la baixesa política i ideològica imperant, la injustícia i la tergiversació sistemàtiques, la repressió, la venjança, la vilesa, les citacions fal·laces... Determinat, es revolta contra la indiferència, el desencís i la inacció. I crida a construir un demà independent, “lluminós i possible”, que ens deixà dit el comú amic Miquel Martí i Pol.

L'assimilació de les situacions denunciades contribuirà, sens dubte, a fer que perseverem en la pugna conjunta per bandejar l'engorroniment i la defallença i mantenir en alerta l'esperit crític, restant tothora fidels a aquells encoratjadors versos espriuans: “ens alcem tots dos / en encesa espera, / el meu poble i jo”.

Tinguem per segur que, temps a venir, disposar de compendis personals d'una època agitada —quan l'impuls i la resolució de la gent han estat i són cabdals en la presa de consciència nacional i renoven l'estímul per a la lluita—, esdevindrà fonamental per extreure'n conclusions i indicar-nos camins a seguir. Estic convençut que la suma de parcials i verídiques històries, coadjuva eficaçment a configurar la gran història col·lectiva dels Països Catalans, la petita pàtria que, amb Joan Oliver, somiem completa.

Confiem que, si res no es torça, en Celdoni ens anirà brindant recopilacions anuals com aquesta, endemés de noves i engrescadores propostes literàries per poder gaudir-les i fer-nos-les nostres.

FLORENCI CRIVILLÉ, conservador
del Museu Etnogràfic de Ripoll
Juny del 2021

GENER

Dimecres, 1r de gener.

Comença l'any dels dos vints. Cantarella popular:

*Vint i vint quaranta,
besa el cul a la geganta.
Si la geganta no ho vol,
besa el cul a qualsevol.*

Primers versots:

DES DEL PARC

*Una frescor fina
l'hivern regalima,
i una lleu calima
el parc difumina.*

DES DE L'ESTUDI

*Rogenca horabaixa,
primera de l'any.
Amb roc a la faixa
renovem l'afany
sense cap rebaixa.
Fora el capsigrany
que ens vol alabaixa!*

Els mateixos desigs de fa un any: salut, amor, llibertat per als presos i exiliats polítics, República Catalana Independent!

Dijous, 2 de gener.

Missatge clar i encoratjador a l'editorial d'avui de Vicent Par-
tal a VilaWeb:

Continueu, per tant, fent meridianes, continueu fent cruïlles gironines, continueu ocupant els ponts a Gurb, continueu cantant cada vespre a Arenys, continueu denunciant la repressió, prepareu-vos per a protestar tan vehementment com pugueu, tan fort com pugueu, aquests dies vinents —quan intenten il·legítimament de destituir el president Torra, quan maniobren per impedir la llibertat de Junqueras, quan detinguen més gent, quan colpegen en noves manifestacions. Preparem-nos per ocupar Perpinyà. Reforcem l'ANC. Continuem consolidant cada eina de país, cada entramat republicà. Discutim, parlem, organitzem, guanyem eleccions, treballem sense defallir... I fem-ho per a nosaltres mateixos. Sense esperar que ningú ens regale res. Perquè, com ens ha ensenyat el procés cap a la independència aquests anys, com van aprendre els estonians els anys vuitanta, la cosa important no és què deixen de fer uns al teu costat, sinó si tu, jo, nosaltres, fem allò que hem de fer.

Jutges colpistes. Piulet del vice-president primer del Parlament de Catalunya:

Josep Costa @josepcosta

Algú va dir que al segle XXI els cops d'estat ja no els fan els militars sinó els jutges. I a Espanya tenim la Junta Electoral Central, formada majoritàriament per jutges, que exhibeix una pulsio colpista desacomplexada.

Demà decidiran el futur de @junqueras i @QuimTorraPla.

Ja fa dies que hi ha una forta onada de calor a Austràlia que provoca incendis devastadors. Hi ha morts i molta gent evacuada. Tragèdia.

ERC s'abaixa solemnement les calces i anuncia que s'abstindrà a Madrid per fer president el Pedro Sánchez de la banda del 155. “Ai coi!”, que deia la mare amb ironia.

Estols de milers d'estornells fan espectaculars danses aèries al cel capvespral de l'Empordà. Fa anys vaig versificar aquest passeriforme:

ESTORNELL
(Sturnus vulgaris)

*L'estornell és una plaga
a la vinya i l'olivar,
on endrapa de baldraga.
Mig camperol, mig urbà,
busca-raons, xarlatà,
gallard i actiu, no fa vaga
ni al joquer del canyissar.
Quan el sol, tranquil, s'amaga,
en negres bandades va
i el seu so inquietant propaga:
xiulets de foll albardà.*

*Bell nom, nombrosa nissaga,
és un plaga, i una plaga
temuda pel terrassà.*

Diu el pagès: “Pardals, tords i estornells són mals ocells”, “L'estornell lladre és, que roba les olives de tres en tres.” Una oliva a cada pota i una altra al bec.

Divendres, 3 de gener.

Glaçades nocturnes. Mínimes d'aquesta matinada: Das, -5; la Seu d'Urgell, -3; Vic, -2; Horta de Sant Joan, -2; Girona, -1; Manresa, 0; Tortosa, 2; Granollers, 2; Barcelona (Observatori Fabra), 4,2. Boira i gebrades al Solsonès, la Segarra, l'Alta Anoia...: Pinós, Ardèvol, Montmaneu, Pujalt...

El PSOE diu que l'acord amb ERC respecta la legalitat i que “no donen suport a una consulta per la independència”.

La vice-secretària general d'ERC assegura que la Constitució espanyola no serà un topall per a la negociació entre governs.

O va amb un feix de lliris a l'esquena o és beneïda del cabàs i gata maula.

Piulet del cantant de rap Valtònyc exiliat a Brussel·les:

Josep Valtònyc @valtonyc

El meu company de pis belga m'ha dit que ha vist a la premsa internacional que el conflicte català ja s'ha resolt amb les negociacions i que estava molt content pels meus amics.

Heu internacionalitzat una mentida. Enhorabona.

La JEC ens fot un gec d'hòsties totalitàries espanyoles. Fa un cop d'estat judicial i inhabilita el MHP Quim Torra i l'eurodiputat Oriol Junqueras.

Carles Puigdemont @KRLS

Acaben d'inhabilitar el president @QuimTorraïPla. Indignant, vergonyós. Els dos darrers presidents de Catalunya han estat cessats per Espanya, no pel Parlament. S'han acostumat a decidir qui ha de ser president i qui no. Prou. És com el 155, però sense passar pel Senat.

Carles Puigdemont @KRLS

Miserables! Després de perpetrar un cop d'estat inhabilitant el president @QuimTorraïPla, ara s'atreveixen a vulnerar els drets de l'Oriol @junqueras i de desafiar la Unió Europea. El TJUE va ser clar: Oriol Junqueras és eurodiputat i ha de ser alliberat. Prou!

Després d'això, amb un empenyament total, a mitja tarda he anat al CAT (Centre Artesà Tradicionàrius) a celebrar l'aniversari i la jubilació del director del Museu Etnològic i Cultural, Josep Fornés. Hi havia molts amics de Gràcia, amics fets arran

de la concentració de cada dilluns per la llibertat de presos i exiliats polítics a la plaça de la Vila. He segut una estona a la taula on hi havia en Pere Sànchez i la Núria Picanyol, pares del Jordi Sànchez, i la Carola Torra Miró, filla del president Torra. Hi ha hagut actuacions musicals i jo he llegit una divertida auca escrita per la Lloï, amb alguna breu col·laboració meua:

*AUCA D'EN JOSEP FORNÉS,
HOME BO, JUST I MOLT MÉS*

*Ha estat gràcies al Procés
que hem conegut en Fornés.*

*Fou —l'atzar per on l'enfila!—
a la plaça de la Vila.*

*Tot reclamant llibertat,
hem teixit bona amistat.*

*Ve a la plaça amb l'instrument,
que bufa solemnement.*

*I foragita, valent,
el nefast vent de ponent.*

*És bon jan, de bona pasta,
positiu, entusiasta.*

*Fa elogi de la raó,
pro el primer és l'estimació.*

*I afirmo, amb la vostra vènia,
que per 'ell ho és tot l'Eugènia.*

*Rialler, encantador
i excel·lent conversador.*

*Fa de més bon escoltar
que el més lúcid tertulià.*

*Sempre en té alguna per dir
i gasta un humor molt fi.*

*Actiu i treballador,
afable i acollidor.*

*Se sent la mar de feliç
oferint-te un bon xoriç*

*suculent i picantó,
truita amb ceba i carbassó,*

*pernil, nous i ratafia,
i un tsunami d'alegria.*

*I suposo que sabeu
que ha pencat en un museu.*

*L'Etnològic de Cultura,
que ha crescut com la verdura.*

*Director provisional
de l'inici al final.*

*Tots han dit a la vegada
que és la peça més preuada.*

*I per'xò l'hem declarat
un bé de la Humanitat.*

*Josep Fornés i Garcia,
ets la millor companyia!*

Amb en Josep Fornés i l'Eugènia Fernández, la seva dona, vam anar a la presó dels Lledoners a visitar, darrere un vidre

gruixut, el Jordi Sànchez i també vam saludar, darrere del vidre maleït, altres presos polítics, tal com vaig explicar el dia 23 de novembre de l'any passat.

Cap a les 8 del vespre he anat amb l'amic Josep Pijoan, company de les concentracions de les places de la Vila i del Rei i d'altres manifestacions, a la plaça de Sant Jaume en suport del MHP Quim Torra. La plaça era plena com un ou. La Lloï hi ha anat des del teatre Borràs entre funció i funció de *Pel davant i pel darrere* —avui en tenia dues—, però no ens hi hem trobat.

Crits contra la (in)justícia espanyola i a favor de la llibertat, de la independència i del president Torra. Hi havia, a baix a la plaça, la pancarta a favor dels presos i exiliats polítics que, penjada al balcó de la Generalitat, va provocar el judici i la inhabilitació. Uns quants valents han tornat a penjar-la al balcó amb grans crits aprovatoris de la gent. Després ha estat arriada l'estanquera del capdamunt de l'edifici del Palau de la Generalitat. Eufòria dels concentrats: “Fora, fora, fora la bandera espanyola!” Llàstima que al cap d'una estona la hi han tornada a posar.

Anècdota jocosa: tot d'una m'he fixat en un home jove que, amb cert misteri, enregistrava els concentrats de la plaça. De seguida he pensat en un infiltrat. M'hi he atansat, se n'ha adonat i ha fet un somriure fred i distant. Ho he explicat a un company que sense miraments s'hi ha atansat més i ha vist que escrivia en rus. Òndia, un espia rus!

Passades les 10 del vespre he arribat a casa i he escrit:

DE COP D'ESTAT A COP D'ESTAT

*Que es foti un bon cop al cap
i peti el pervers Estat
que només té odi al pap.
I aquí, si us plau, UNITAT!*

Torno a allò de l'infiltrat. De talps n'hi ha més que no ens pensem:

DÈCIMA A L'INFILTARAT

Pedicabo ego vos et irrumabo...

Catul

*Malparit talp,
falsa flor groga,
sempre a les ordres
de males porres
i injusta toga.
Penso en Catul:
ets dat pel cul
i per la boca,
talment putot
que tot ho emboca.*

Pseudònim Llengut

És “infiltrat”, és clar. M’he equivocat en teclejar-ho, però ho deixo així: “infiltrat”.

Dissabte, 4 de gener.

La Junta Electoral dels C. ha perpetrat el cop d’estat judicial a la Generalitat i Pedro Sánchez parla i parla del “marco constitucional”, però ERC manté, amb els pantalons al garró, el suport a la investidura del Sánchez.

Piulet del bon escriptor català de Catalunya Nord:

Joan-Lluís Lluís @Joanlluislluis

És fascinant observar com Gabriel Rufián, a partir de vots independentistes, s’ha convertit en un element essencial de l’estabilitat d’Espanya, en un pilar de l’establishment unionista.

El meu lingüista de capçalera piula:

Jordi Badia i Pujol @jbadia16

En @gabrielrufian i en @NUET ja aplaudeixen el «marco constitucional». Quina vergonyeta, amics...

I lo Llengut escriu:

*El Rufián i el Nuet,
polítics de tupí estret,
fan ballmanetes de pet
al Pedrito espanyolet.*

El Parlament de Catalunya ratifica Torra com a president de la Generalitat i rebutja el cop d'estat de la JEC.

Veig una entrevista al president Torra a TV3 i l'aplaudeixo. És un home humil, honrat, humà, contundent, estima Catalunya i en vol la independència.

Isidor Marí @IsidorMari

Doncs a mi em sembla, en contra dels indepes i comuns que menystenen el president Quim Torra, que la seva disponibilitat, la seva honestedat i la seva dignitat, enmig dels temps convulsos i les asfíxies imposades, el fan especialment MOLT HONORABLE. Prou conyetes.

Pere Drou Morillo @PereDrouMorillo

En resposta a @IsidorMari

La caricatura que en fan al *Polònia* és inhumana i execrable.

Diumenge, 5 de gener.

A mitja tarda, sota un cel ben serè, partim cap a Calaf amb la Lloï per assistir a l'arribada dels Reis de l'Orient. En passar per Montserrat, la llum del sol ponent enriolava aquells penyals únics. Quan hem sortit de Barcelona el termòmetre del cotxe marcava 13 °C, al Bruc 4, al trencall des de l'autovia que va cap a Calaf 2, a Sant Pere del Vim, ja amb boira, 0 i, passat els Prats de Rei, a mig camí de Calaf 1 °C sota zero. Més tard s'ha alçat la boira i la temperatura ha pujat una mica al poble.

La fillola Elna i els altres membres del Consell dels Infants —que, per cert, de set que en són només hi ha un nen— presideixen, a la gran i freda església de Calaf des de dalt del presbiteri a la vora de l'altar, l'acte de benvinguda als Reis, i l'Elna ha cantat

una cançó acompanyada per l'Isaac amb l'orgue del temple. Ha saludat els Reis el rector del poble, mossèn Joan Sanglas, atès que, per collonades locals d'anti-racisme mal entès i de laïcisme mal paït, el batlle no s'hi ha presentat. Les nenes i el nen del Consell han llegit peticions als Reis, que de fet eren perquè les sentissin els vilatans i el batlle absent.

Acabada la funció a l'església, hem anat amb la Lloïl a portar els nostres reis al petit Arnau de les Eres del Tardà. La casa on viuen la Carme Alsina, la Núria Fonoll i el Xavier Burgos, àvia i pares de l'Arnau, era tancada i hem deixat els regals davant de la porta. La boira se n'havia anat del tot, el cel era ben estrellat i hi destacaven la llanterna de Venus, la magnificència de la constel·lació d'Orió i el perfil platejat, ja prou crescut, de la clara Lluna de gener.

Hem tornat al poble on, al costat de l'Isaac, de l'Olga i dels fillols, hem seguit una estona la cavalcada reial. El Pui, el Gerber i l'Elna han pujat un moment a la carrossa del rei negre on un patge que s'assemblava prou a l'Eloi Fonoll controlava, amb gran amabilitat i cura, els infants que hi pujaven i baixaven.

A cal Fonoll Colell hem hagut d'esperar, amb la taula ben parada per al sopar de la llarga família Fonoll Colell —avis, padrins, oncles, pares i fillols—, que arribessin els patges dels Reis amb les coses que portaven per als infants nerviosos, sobretot el petit Pui, que conserva tota la il·lusió i la innocència d'aquesta nit.

S'han fet esperar però han arribat: violí i iPod per a l'Elna; tabal i jocs de construcció Lego per al Gerber; tauleta, jocs de construcció més petits i botes de muntanya per al Pui. Em sembla que no m'he descuidat res. Després de sopar, l'Isaac i l'Olga han intentat de configurar tauleta i iPod amb l'Elna; el Gerber ha construït un cotxe i un petit edifici amb els jocs de construcció i el Pui feia el que podia amb la tauleta i el seu joc.

El Gerber té una gran afició a fer construccions, se'n surt del tot i ho passa molt bé. Es concentra en el joc, munta i desmunta, quan acaba t'ho ensenya i somriu, feliç. Amb aquesta afició que té, que li ve des de molt petit, no m'estranyaria que estudiés per enginyer. Fa de molt mal dir ara, és clar!

Tard, com és costum, que diria Foix, hem tornat a Barcelona custodiats per Orió, la mitja Lluna creixent i una munió d'estels.

Temperatura de la tornada: Calaf, 0 °C; els Prats de Rei, 2 °C sota zero i fins al Bruc; a partir d'aquí 2, 3, 4 °C positius, i a Barcelona 6 °C. Reis poc freds.

Dilluns, 6 de gener.

El cel blavíssim, lluminós del dia de Reis, m'evoca aquests versos que cantava el grup Esquirols amb música de l'amic man-resà Ramon Estrada:

*Catalunya, pàtria nostra,
vola com una nau,
tens el cel que et fa de sostre,
massa ample per ser esclau.*

Ventura Gassol, “La cançó dels mariners”

El president Torra cita Rovira i Virgili:

Quim Torra i Pla @QuimTorraiPla

“No es tracta que els polítics de Madrid ens governin bé. Es tracta que deixin de governar-nos.” Antoni Rovira i Virgili, periodista, historiador, president del Parlament, mort a l'exili l'any 1949.

Nova garrotada a la justícia espanyola. Puigdemont, Comín i Junqueras, eurodiputats.

VilaWeb:

El Parlament Europeu desautoritza la JEC i reconeix Junqueras com a eurodiputat.

En un comunicat, el Parlament Europeu informa que Junqueras, Puigdemont i Comín han de prendre possessió dels seus escons en el ple del 13 de gener.

Puigdemont i Comín reben les acreditacions definitives com a eurodiputats.

Ambdós eurodiputats assistiran al primer ple de la cambra que serà el 13 de gener a Estrasburg.

Al·leluia! Però d'aquesta Europa dels Estats no ens en podem refiar pas gaire.

Més VilaWeb. Darrer paràgraf de l'editorial de Vicent Partal:

El PSOE no és ni serà mai cap aliat de l'independentisme, cap amic, cap company de viatge en res. No especialment aquest PSOE, ni aquest Pedro Sánchez en concret. Hom pot, doncs, provar de treure-li partit de la feblesa i trobar una via que porte a la independència o al referèndum. Però això implica obligatòriament que els diputats independentistes no poden perdre ni un segon de vista que el PSOE és el partit dels carcellers, el que dirigeix la repressió. Ni que siga per a no escarnir amb el gest els companys que estan dins les presons o per no acréixer encara més la distància que clarament podem observar que es va obrint entre molts ciutadans independentistes i els polítics que els representen.

Totalment d'acord, amic Vicent!

Constitució rima amb repressió. El cap de l'exèrcit espanyol a Catalunya diu que totes les administracions —central, autonòmica i local— estan subjectes a la Constitució.

Fernando Aznar Ladrón de Guevara —cognoms ben escassos!— defensa que la Constitució espanyola es fonamenta “en la indissoluble unitat d'Espanya”.

Sempre que parlen de “la sagrada e indisoluble unidad” és una amenaça a Catalunya. Perdre'ls de vista és el que ens cal. Penso en uns versos de Víctor Balaguer (Barcelona, 1824 – Madrid, 1901):

*Ai Castella castellana,
de la terra catalana
tu n'has fet un esvoranc!
Tos saions la nostra història,
nostra llengua i nostra glòria
arrossegaren pel fang.
Ai Castella castellana,
si la terra catalana
no t'hagués conegut mai!*

Concentració a la plaça de la Vila de Gràcia. Una jove violoncel·lista catalana i una mezzosoprano nord-americana han interpretat “El cant dels ocells” i peces de Haendel. Magnífica actuació! Hi han vingut el MHP Quim Torra i la diputada Laura Borràs. Crits de llibertat, d'independència i de suport al president.

He fet una bona abraçada a l'amiga mataronina Neus Pinart, germana de l'Ester que cada dilluns és a la plaça. La Neus ha escrit aquest piulet:

Neus Pinart @npini

Dia de Reis. Plaça de la Vila de Gràcia. Amb la sort de saludar bons amics, com en Celdoni Fonoll, i també el president @QuimTorraPla i la @LauraBorras.

Als graciencs, gràcies per ser-hi sempre!

La Lloï, que avui tenia funció de teatre, ens ha esperat a les 9 del vespre davant de casa dels pares del Jordi Sànchez.

Ens acomiadem del Pere i de la Núria i de la comitiva d'acompanyament de cada dilluns, i anem a sopar a les 7 Portes, on saludem efusivament l'amic cambrer Antonio Tejada i l'amiga cambrera Susanna Pariente. El pianista Manel Barea ens parla del viatge que ha fet amb la família a Nova York. Ens diu que va caminar *molt*, que la gent allà és *molt* grassa, que els edificis són *molt* alts, que el menjar i el cafè són *molt* dolents, que hi fa *molt* fred i que no hi ha escales automàtiques al metro.

Dimarts, 7 de gener.

El Sánchez de la banda del 155 ja és president d'Espanya gràcies a l'abstenció d'ERC.

Que l'abstenció no els faci traïdors.

Dimecres, 8 de gener.

Hi ha prou gent, ai las, que diu aquesta paraulota:

Jordi Badia i Pujol @jbadia16

*Solapar-se és un castellanisme:

—El so de la trompeta SE SUPERPOSA al del piano.

—Dos actes que es fan alhora S'ENCAVALLEN (o S'ENCAVALQUEN).

—Dues normatives ES TREPITGEN si abracen el mateix àmbit.

—Les conferències COINCIDEIXEN i he de triar a quina assisteixo.

Darrerament estan de moda unes noves joguines sexuals femenines que es veu que tenen molt èxit: *Satisfyer* és un succionador de clítoris. *Osé* imita el dit humà i estimula el punt G i el clítoris al mateix temps. I s'anuncien dues joguines més: *Ona* estimula el punt G i *Baci* el clítoris.

Els homenets amants ja es poden retirar, oi?

L'oncòleg Ramon Salazar diu al setmanari *La República*: “Arribarem a curar el 70% dels càncers.” Bona notícia i encara serà més bona quan diguin que es curaran el 100%. A l'abril farà sis anys que vaig tenir un limfoma a l'estómac. Els resultats dels controls cada mig any són bons i em trobo bé, però estic curat? Prefereixo no pensar-hi.

Llegeixo al mateix setmanari que la IA (intel·ligència artificial) i els robots creixeran a un ritme exponencial i que ens canviaran radicalment la vida. Internet i el mòbil ja ens l'ha canviada, però això tot just ha començat i va tan de pressa que tot sovint costa de pair.

La plaça del Rei era plena a la concentració d'avui. Hi he anat amb la Lloï, que en acabar l'acte ha partit corrents cap al teatre Borràs per a la funció de *Pel davant i pel darrere*. He parlat amb una colla de companys de sempre i també amb els bons amics Maria Dolors Vinyoles i Jordi Moral.

Dijous, 9 de gener.

Continua l'anticicló. Minves o calmes de gener.

*Com al mig de l'hivern la primavera,
aixís el cel avui, i el sol i l'aire,
obre de bat a bat balcons i portes...*

Joan Maragall, "Les minves del gener"

*Matinada riolera,
temps de calmes de gener...*

Maria Antònia Salvà, "Les calmes de gener"

L'ínclit Joan Tardà fa un escrit al diari espanyolista *El Periódico* titulat "Ja no queden conills al barret de copa postconvergent" i rep unes quantes clatellades:

Francesc Abad @francescabad

Trist exemple d com quan algú queda presoner d les seves obsessions es transformen en fòbies. I la fòbia el porta a blanquejar el repressor i a criminalitzar els reprimits, siguin "espais postconvergens inexistents", siguin CDRs, tot el q no s'ajusta al seu sectarisme partidista.

Salvador Cardús Ros @salvadorcardus

Això sí que és reinterpretar el passat a mida! Quina barra! Quanta mala bava! Quina manera de capgirar uns fets per amagar-ne uns altres!

"Ja no queden conills al barret de copa postconvergent", per Joan Tardà.

El "més dolent que el fred tardà" no s'adona que ER actualment actua com la Convergència de fa anys. "Peix al cove", que ara no arribarà ni a peixet si és que arriba a alguna cosa. I aprofundirà la desunió entre els partits independentistes. Mal Tardà.

Mentrestant sonen cants de sirena des de les Comunes per fer un nou tripartit de les autoanomenades esquerres.

Després d'escriure això, llegeixo a ElNacional.cat:

El Suprem rebutja suspendre cautelarment la inhabilitació de Junqueras.

Marchena no fa cas del TJUE i manté Junqueras a la presó i inhabilitat.

Spain is different i vulnera olímpicament la justícia europea. Primer gran triomf del gran acord per fer governable Espanya.

Piulet del president i eurodiputat Puigdemont:

Carles Puigdemont @KRLS

Gravíssim error, altre cop, de l'Estat espanyol. De ridícul en ridícul fins al col·lapse final: Oriol @junqueras és eurodiputat i acabarà exercint-ne, i qui pot quedar inhabilitat és un Estat que permet una desobediència tan flagrant dels tribunals europeus.

Què se n'ha fet del Tsunami Democràtic que fa dies que no se'n sap res? El dia 24 de desembre de l'any passat una persona compromesa amb la independència em va dir que havia fet figa per culpa del partidisme. Si és veritat, maleeixo una vegada més la partitocràcia sectària.

TRES QUARTETES DES DEL PARC

1

*Set gavians argentats
planaven sobre el Putget,
burletes i enriolats,
elegants en un cel net.*

2

*Una mallerenga grossa
no entonava el "totestiu";
saltant enmig de la brossa
només piulava "testiu".*

3

*Dos pinsans picant per terra
sota d'un ametller bord
amb borrons de flors properes,
potser anuncien fred fort.*